

The Triumph of Hope

By Elder Neil L. Andersen
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Triumful speranței

Vârstnicul Neil L. Andersen
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2024 general conference

Hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ.

My dear brothers and sisters across the world, as we begin this very special time of general conference, the eyes of heaven will certainly be focused upon us. We will hear the voice of the Lord through His servants; we will feel the “guiding, directing, [and] comforting” influence of the Holy Ghost, and our faith will be strengthened.

Three years ago, President Russell M. Nelson began general conference with these words: “Pure revelation for the questions in your heart will make this conference rewarding and unforgettable. If you have not yet sought for the ministering of the Holy Ghost to help you hear what the Lord would have you hear during these two days, I invite you to do so now. Please make this conference a time of feasting on messages from the Lord through His servants.”

The scriptures link three words powerfully together: faith, hope, charity. The gift of hope is a priceless endowment from God.

The word hope is used for many things we want to happen. For example, “I hope it won’t rain,” or “I hope our team wins.” My intent is to speak of our sacred and eternal hopes centered in Jesus Christ and the restored gospel and our “confident expectation[s] of ... the promised blessings of righteousness.”

Our Hope for Eternal Life

Să avem speranță este un dar viu, un dar care crește pe măsură ce ne mărim credința în Isus Hristos.

Dragi frați și surori din întreaga lume, acum când începem această perioadă foarte specială a conferinței generale, ochii cerului vor fi cu siguranță ațintiți asupra noastră. Vom auzi glasul Domnului prin intermediul slujitorilor Săi; vom simți influența „îndrumătoare, conducătoare [și] alinătoare” a Duhului Sfânt și credința noastră va fi întărită.

În urmă cu trei ani, președintele Russell M. Nelson a început conferința generală cu aceste cuvinte: „Revelația pură pentru întrebările din inima dumneavoastră va face ca această conferință să fie plină de satisfacții și de neuitat. Dacă încă nu ați căutat slujirea Duhului Sfânt pentru a vă ajuta să auziți ce ar dori Domnul să auziți pe parcursul acestor două zile, vă invit să faceți acest lucru acum. Vă rog să faceți din această conferință o perioadă în care să vă ospătați din mesajele transmise de Domnul prin slujitorii Săi”.

Scripturile leagă puternic între ele trei cuvinte: credință, speranță, caritate. Darul de a avea speranță este o înzestrare neprețuită de la Dumnezeu.

Cuvântul speranță este folosit pentru multe lucruri care ne dorim să se întâmple. De exemplu: „Sper să nu plouă” sau „Sper ca echipa noastră să câștige”. Intenția mea este să vorbesc despre speranțele noastre sacre și eterne concentrate asupra lui Isus Hristos și asupra Evangheliei restaurate și despre „așteptările noastre pline de încredere în... binecuvântările promise ale neprihănirii”.

Speranța noastră de a dobândi viață eternă

Our hope of eternal life is assured through the grace of Christ and our own choices, allowing us the remarkable blessing of returning to our heavenly home and living forever in peace and happiness with our Heavenly Father, His Beloved Son, our faithful family and precious friends, and the righteous men and women from every continent and every century.

On earth we experience joy and sorrow as we are tested and proven. Our victory comes through faith in Jesus Christ as we triumph over our sins, difficulties, temptations, unfairness, and the challenges of this mortal life.

As we strengthen our faith in Jesus Christ, we see beyond our struggles to the blessings and promises of eternity. Like a light whose brilliance grows, hope brightens the darkened world, and we see our glorious future.

Hope Comes from God

Since the beginning, our Heavenly Father and His Beloved Son have eagerly blessed the righteous with the precious gift of hope.

After leaving the garden, Adam and Eve were taught by an angel of the promise of Jesus Christ. The gift of hope enlightened their lives. Adam declared, "My eyes are opened, and in this life I shall have joy." Eve spoke of "the joy of [their] redemption, and the eternal life which God giveth unto all the obedient."

Just as the Holy Ghost brought hope to Adam, the power of the Lord's Spirit enlightens the faithful today, illuminating the reality of eternal life.

The Savior sends us a Comforter, the Holy Ghost, a companion bringing faith, hope, and peace "not as the world giveth."

"In the world," the Savior said, "ye shall have tribulation: but be of good cheer [keep a brightness of hope]; I have overcome the world."

In times of difficulty, we choose to trust the Lord in faith. We quietly pray, "Not my will but thine be done." We feel the Lord's approval for our meek willingness, and we await the promised peace the Lord will send in His chosen timing.

Speranța noastră de a dobândi viață eternă este garantată prin harul lui Hristos și prin alegerile noastre, permițându-ne binecuvântarea remarcabilă de a ne întoarce la căminul nostru ceresc și de a trăi pentru totdeauna în pace și fericire atât alături de Tatăl nostru Ceresc, de Fiul Său Preaiubit, de familia noastră credincioasă, de prietenii noștri prețioși, cât și de femeile și bărbații neprihăniți de pe fiecare continent și din fiecare secol.

Pe pământ, avem parte de bucurie și tristețe pe măsură ce suntem testați și puși la încercare. Victoria noastră vine prin credința în Isus Hristos pe măsură ce triumfăm asupra păcatelor, greutăților, ispitelor, nedreptății și încercărilor noastre din această viață muritoare.

Pe măsură ce ne întărim credința în Isus Hristos, vedem dincolo de greutățile noastre și vedem binecuvântările și promisiunile eternității. Asemenea unei lumini a cărei strălucire crește, speranța luminează lumea întunecată și ne vedem viitorul glorios.

Speranța vine de la Dumnezeu

Încă de la început, Tatăl nostru Ceresc și Fiul Său Preaiubit i-au binecuvântat entuziasmați pe cei neprihăniți cu darul prețios de a avea speranță.

După ce au plecat din grădină, Adam și Eva au fost învățați de un înger despre promisiunea legată de Isus Hristos. Darul de a avea speranță ne luminează viața. Adam a declarat: „Ochii mei s-au deschis și în viața aceasta voi avea bucurii”. Eva a vorbit despre „bucuria mântuirii [lor], și viața veșnică pe care Dumnezeu o dă tuturor supușilor”.

Așa cum Duhul Sfânt i-a oferit speranță lui Adam, tot așa puterea Spiritului Domnului îi luminează pe cei credincioși astăzi, revărsând lumină asupra realității vieții eterne.

Salvatorul ne trimite un Mângâietor, pe Duhul Sfânt, un însoțitor care aduce credință, speranță și pace „nu... cum [le] dă lumea”.

„În lume”, a spus Salvatorul, „veți avea ne-cazuri; dar îndrăzniți, [mențineți o strălucire a speranței], Eu am biruit lumea”.

În vremuri dificile, alegem să ne încredem în Domnul cu credință. Ne rugăm în liniște: „Facă-se nu voia Mea, ci a Ta”. Simțim aprobarea Domnului pentru bunăvoința noastră blândă și așteptăm pacea promisă pe care Domnul o va trimite la timpul ales de El.

The Apostle Paul taught, “The God of hope [will] fill you with ... joy and peace ... , that ye may abound in hope,” “rejoicing in hope; patient in tribulation;” “through the power of the Holy Ghost.”

A Lesson of Hope

The prophet Moroni knew firsthand about having hope in Christ during tribulation. He explained his harrowing situation:

“I am alone. ... I have not ... whither to go.”

“I make not myself known ... lest they should destroy me.”

Remarkably, in this dark and lonely hour, Moroni records his father’s words of hope:

“If a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.”

“What is it that ye shall hope for? ... Ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal.”

My brothers and sisters, hope is a living gift, a gift that grows as we increase our faith in Jesus Christ. “Faith is the substance of things hoped for.” We build this substance—the evidence blocks of our faith—through prayer, temple covenants, keeping the commandments, continually feasting on the scriptures and the words of modern-day prophets, taking the sacrament, serving others, and worshipping weekly with our fellow Saints.

A House of Hope

To fortify our hope in a time of increasing wickedness, the Lord has directed His prophet to dot the earth with His temples.

As we enter the Lord’s house, we feel the Spirit of God, verifying our hope.

The temple testifies of the empty tomb and that life beyond the veil continues for all.

For those who do not have an eternal companion, the ordinances powerfully confirm that every righteous person will receive every promised blessing.

There is sublime hope as a young couple kneels across the altar to be sealed, not just for time but for eternity.

Apostolul Pavel ne-a învățat: „Dumnezeul nădejzii [vă va] umple de... [bucurie și pace]... pentru ca... să fiți tari în nădejde”, „bucurați-vă în nădejde[; fiți] răbdători în necaz” „prin puterea Duhului Sfânt”.

O lecție despre speranță

Profetul Moroni a știut din experiență personală despre faptul de a avea speranță în Hristos în timpul suferințelor. El a explicat situația sa groaznică:

„Sunt singur... Nu am... unde să mă duc”.

„Nu mă [fac] cunoscut... pentru ca ei să nu mă distrugă.”

În mod remarcabil, în această perioadă de greutate și singurătate, Moroni consemnează cuvintele pline de speranță ale tatălui său.

„Dacă un om are credință, el trebuie să aibă nădejde, căci fără credință nicio nădejde nu poate să fie.”

„Și ce este aceea pentru care voi aveți nădejde? ... Voi trebuie să aveți nădejde prin ispășirea lui Hristos și prin puterea învierii Lui, ca să fiți înălțați la viața veșnică.”

Dragi frați și surori, să avem speranță este un dar viu, un dar care crește pe măsură ce ne mărim credința în Isus Hristos. „Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite.” - Clădim această încredere – dovezile credinței noastre – prin rugăciune, legămintele făcute în templu, ținerea poruncilor, ospătarea continuă din scripturi și din cuvintele profeților din zilele noastre, luarea din împărtășanie și preaslăvirea săptămânală alături de semenii noștri sfinți.

O casă a speranței

Pentru a ne întări speranța într-o perioadă în care ticăloșia este în creștere, Domnul l-a îndrumat pe profetul Său să umple pământul cu templele Sale.

Când intrăm în casa Domnului, simțim Spiritul lui Dumnezeu care ne confirmă speranța.

Templul depune mărturie despre mormântul gol și despre faptul că viața continuă pentru toți dincolo de vâl.

Celor care nu au un partener etern, rânduielile le confirmă cu putere că fiecare persoană neprihănită va primi fiecare binecuvântare promisă.

Există speranță sublimă când un cuplu tânăr îngenunchează în fața altarului pentru a fi pecetluit, nu doar pentru timp, ci și pentru eternitate.

There is an immensity of hope for us in the promises made to our posterity, whatever their current circumstances.

There is no pain, no sickness, no injustice, no suffering, nothing that can darken our hope as we believe and hold tightly to our covenants with God in the house of the Lord. It is a house of light, a house of hope.

When Hope Is Discarded

We shed tears of sorrow as we see the sadness and despair in those who have no hope in Christ.

I recently observed from a distance a couple who at one time had faith in Christ but then decided to discard their belief. They were successful in the world, and they found pleasure in their intellect and the rejection of their faith.

All seemed well until the husband, still young and energetic, suddenly fell ill and died. Like an eclipse of the sun, they had blocked the light of the Son, and the result was an eclipse of hope. The wife, in her disbelief, now felt disoriented, painfully unprepared, unable to comfort her children. Her intellect had told her that her life was in perfect order until suddenly she could see no tomorrow. Her despair brought darkness and confusion.

Hope in Heartbreaking Tragedy

Let me contrast her painful despair with another family's hope in Christ during a heartbreaking time.

Twenty-one years ago the newborn son of my nephew Ben Andersen and his wife, Robbie, was life-flighted from their Idaho farming community to Salt Lake City. I arrived at the hospital, and Ben explained the severe, life-threatening complications with their baby's heart. We placed our hands on Trey's tiny head. The Lord blessed him with continued life.

Trey had heart surgery the first week of his life, and more surgeries followed. As the years passed, it became apparent that Trey would need a heart transplant. Although his physical activities were limited, his faith expanded. He wrote, "I have never felt sorry for myself because I have always known the importance of having faith

Există speranță imensă pentru noi în promisiunile făcute urmașilor noștri, indiferent de circumstanțele lor actuale.

Nu există durere, boală, nedreptate, suferință, nimic care să ne întunece speranța atunci când credem și ne ținem strâns de legămintele pe care le-am făcut cu Dumnezeu în casa Domnului. Ea este o casă a luminii, o casă a speranței.

Când se renunță la speranță

Vărsăm lacrimi de tristețe când vedem tristețea și disperarea celor care nu au speranță în Hristos.

Recent, am observat de la distanță membrii unui cuplu care, la un moment dat, au avut credință în Hristos, dar, apoi, au hotărât să renunțe la credința lor. Ei aveau succes în lume și se complăceau în intelectul lor și respingerea credinței lor.

Totul părea bine până când soțul, încă tânăr și energic, s-a îmbolnăvit brusc și a murit. Asemenea unei eclipse de soare, ei au blocat lumina Fiului, iar rezultatul a fost o eclipsă de speranță. Soția, în necredința ei, se simțea dezorientată, dureros de nepregătită, incapabilă să-și aline copiii. Intelectul ei îi spusese că viața ei era în perfectă ordine până când, brusc, nu mai putea vedea ziua de mâine. Disperarea ei a adus cu sine întuneric și confuzie.

Speranță în timpul unei tragedii sfâșietoare

Permiteți-mi să pun în antiteză disperarea ei dureroasă cu speranța în Hristos a unei alte familii într-un moment sfâșietor.

Acum douăzeci și unu de ani, fiul nou-născut al nepotului meu Ben Andersen și al soției lui, Robbie, a fost transportat cu ambulanța aeriană din comunitatea lor de fermieri din Idaho în orașul Salt Lake. Am ajuns la spital și Ben mi-a explicat complicațiile grave, care puneau viața în pericol, apărute la inima bebelușului lor. Ne-am așezat mâinile pe capul mic al lui Trey. Domnul l-a binecuvântat că avea să trăiască în continuare.

Trey a suferit o intervenție chirurgicală pe cord în prima lui săptămână de viață, după care au urmat altele. Odată cu trecerea anilor, a devenit evident că Trey urma să aibă nevoie de un transplant de inimă. Deși activitățile sale fizice au fost limitate, credința lui s-a mărit. El a scris: „Nu mi-am plâns niciodată de milă, deoarece

in Jesus Christ and a testimony of the plan of salvation.”

Trey kept on his phone this well-known quote from President Nelson: “The joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives.”

Trey wrote: “I have always looked forward to serving a full-time mission, but ... my doctors won’t let me serve a mission until at least a year after my transplant. ... I’ve put my faith in Jesus Christ.”

Trey was excited at being accepted into the accounting major at BYU beginning this semester, but even more excited in late July when he received the very anticipated telephone call to come to the hospital for his heart transplant.

“One year,” Trey said, “and I will be on my mission.”

There were great expectations as he entered the operating room. However, during the surgery there were devastating complications, and Trey never regained consciousness.

His mother, Robbie, said: “Friday had been the most heartbreaking day ... just trying to wrap our minds around it. ... I had stayed up late just trying to process everything. ... But Saturday, I woke up with a feeling of absolute joy. It wasn’t just peace; it wasn’t denial. I felt joy for my son, and I felt joy as his mother. ... Ben had gotten up a lot earlier than me, and when we finally got a chance to talk, Ben had awakened with the exact same feeling.”

Ben explained: “Clarity came to my soul as God taught me through His Holy Spirit. I awoke at 4:00 a.m. and was filled with indescribable peace and joy. How is this possible? ... The passing of Trey is so very painful, and I miss him so much. But the Lord does not leave us comfortless. ... I look forward to a joyful reunion.”

The Promise of Hope

Trey had noted in his journal these words from President Nelson’s general conference talk: “It doesn’t seem possible to feel joy when your child suffers with an incurable illness or when you lose your job or when your spouse betrays you. Yet that is precisely the joy the Savior offers.

am știut întotdeauna importanța faptului de a avea credință în Isus Hristos și o mărturie despre planul salvării”.

Trey a păstrat în telefonul lui următorul citat bine-cunoscut al președintelui Nelson: „Bucuria pe care o simțim are puțin de-a face cu împrejurările din viața noastră, dar are de-a face în totalitate cu obiectivul principal al vieții noastre”.

Trey a scris: „Întotdeauna am așteptat cu nerăbdare să slujesc în misiune cu timp deplin, dar... medicii mei nu mă vor lăsa să slujesc în misiune până nu va trece cel puțin un an de la transplant... Mi-am pus credința în Isus Hristos”.

Trey a fost entuziasmat că a fost acceptat la UBY, specializarea contabilitate, începând cu acest semestru, dar a fost și mai entuziasmat la sfârșitul lunii iulie, când a primit mult așteptatul apel telefonic de a se duce la spital pentru transplantul său de inimă.

„Încă un an”, a spus Trey, „și voi fi în misiune”.

Am avut așteptări mari când a intrat în sala de operații. Însă, în timpul intervenției chirurgicale au apărut complicații devastatoare, iar Trey nu și-a mai recăpătat cunoștința.

Mama sa, Robbie, a spus: „Vineri a fost cea mai sfâșietoare zi... încercam doar să înțelegem ce s-a întâmplat... Am stat trează până târziu încercând doar să procesez totul... Dar sâmbătă m-am trezit cu un sentiment de bucurie absolută. Nu a fost doar pace; nu a fost o negare a realității. Am simțit bucurie pentru fiul meu și am simțit bucurie ca mamă a lui... Ben se trezise mult mai devreme decât mine, iar când am avut în sfârșit ocazia să vorbim, Ben se trezise cu exact același sentiment”.

Ben a explicat: „În sufletul meu totul a devenit clar pe măsură ce Dumnezeu mă învăța prin Spiritul Său Sfânt. M-am trezit la ora 4:00 dimineața și am fost cuprins de o pace și o bucurie de nedescris. Cum este posibil? ... Moartea lui Trey este atât de dureroasă și mi-e atât de dor de el. Dar Domnul nu ne lasă fără alinare... Aștept cu nerăbdare o reunire plină de bucurie”.

Promisiunea speranței

Trey notase în jurnalul său următoarele cuvinte din cuvântarea președintelui Nelson din cadrul conferinței generale: „Pare imposibil să simți bucurie când copilul tău suferă de o boală incurabilă sau când îți pierzi locul de muncă sau când soțul sau soția te înșală. Totuși, în pofida

His joy is constant, assuring us that our ‘afflictions shall be but a small moment’ [Doctrine and Covenants 121:7] and be consecrated to our gain.”

Brothers and sisters, the peace you seek may not come as quickly as you desire, but I promise you that as you trust in the Lord, His peace will come.

May we nurture our precious faith, pressing forward with a perfect brightness of hope. I testify that our hope is our Savior, Jesus Christ. Through Him, all our righteous dreams will be realized. He is the God of hope—the triumph of hope. He lives and He loves you. In the name of Jesus Christ, amen.

acestor încercări, Salvatorul ne oferă bucurie. Bucuria Sa este constantă, asigurându-ne că «suferințele... vor fi numai pentru un scurt timp» [Doctrină și legăminte 121:7] și vor fi spre binele nostru”.

Frați și surori, poate că pacea pe care o căutați nu va veni atât de repede pe cât doriți, dar vă promit că, pe măsură ce vă încredeți în Domnul, pacea Sa va veni.

Fie ca noi să ne hrănim credința prețioasă, mergând înainte având o strălucire perfectă a speranței! Depun mărturie că speranța noastră este Salvatorul nostru, Isus Hristos. Prin El, toate visurile noastre neprihănite se vor împlini. El este Dumnezeuul speranței – triumful speranței. El trăiește și vă iubește. În numele lui Isus Hristos, amin.